

socialle Opgave for os sikkert maa være en dybtgaaende Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven. Vi havde Lejlighed til paa Grund af et privat indbragt Lovforslag i Fjor at drøfte de principielle Synspunkter i denne Sag, jeg havde Lejlighed til da at fremsætte mine og skal ikke gentage dem her, men blot meddele, at Arbejdet paa et Regeringsforslag om Alderdomsunderstøttelseslovens Revision er paabegyndt. Jeg tror, at det ogsaa er derved, den vanskelige Opgave at komme de kronisk syge til Hjælp, bør løses.

Det ærede 19de Medlem for Hovedstaden (Helga Larsen) fremhævede ogsaa den svangre arbejdende Kvindes Stilling og ønskede Fabriklovens Bestemmelser overholdt og udvidet. Jeg kan her henvise til, at den sidste Sygekasselov dog i nogen Maade har forbedret den svangre arbejdende Kvindes Forhold, men vistnok ikke tilstrækkeligt; jeg skal gerne arbejde med paa en Forbedring af disse Forhold. Det samme ærede Medlem anbefalede en Forøgelse af Statstilskuddet til Sygekasserne fra 2 Kr. til 2 Kr. 50 Øre. Det er mig af Bladmeddelelser bekendt, at der forestaar en Henvendelse fra Sygekasserne til Indenrigsministeriet herom, og da vil Forholdet blive taget op til Overvejelse.

En Række ærede Medlemmer har fremsat Bemærkninger om Boligforholdene, de ærede Medlemmer fra Esbjerg (Sundbo) og Hillerød (Peder Hedebo) og det ærede 2det (K. M. Klausen), 12te (J. Chr. Jensen) og 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen). Navnlige det ærede 17de Medlem for Hovedstaden gav rystende Skildringer af Storbyens Boligforhold. Storbyens Boligforhold er imidlertid ikke et nationalt, men et Verdensproblem. Overalt i Verden er der under den hidtilværende Udvikling i Storbyerne skabt Elendighedskvarterer, og selv om ærede Medlemmer her følte sig dybt rystede af den Skildring, det ærede 17de Medlem for Hovedstaden gav, tror jeg, de bør tage med ind under deres Bedømmelse af dette Forhold en Vished om, at de københavnske Boligforhold ikke i nogen Maade holder Maal med, hvad andre Storbyer, navnlig de egentlige Verdensbyer, har skabt af Elendighed for den fattigste Del af Befolkningen. Det er et Verdensproblem, og det løses ikke ved, at ærede Medlemmer fra Give (N. C. Jensen) og fra Thisted (Nørhave) staar op og forsikrer paa Landkommunernes Vegne, at de ikke er som disse Toldere her i Hovedstaden, eller paastaar, at det er en

Skændsel for Københavns nuværende eller tidligere Styrelse, at saadanne Forhold eksisterer. Et Verdensspørgsmaal løses ikke ved saadanne Udtalelser. Boligspørgsmaalet er sikkert et af de mange sociale Spørgsmaal, som i den kommende Tid, naar vi faar Ro til at arbejde paa Forholdenes Udvikling her, vil kræve den bedste Medvirkning af os alle sammen. Stat og Kommune maa utvivlsomt søge at erhverve sig en Overbevisning om, hvad virkelig Boligpolitik er. Jeg føler mig overbevist om, at man vil komme til at gaa til en offentlig Boliganvisning og til offentligt Tilsyn med Boliger, at man vil komme til ved vidtgaaende Lovforanstaltninger at søge at fremme Tilvejebringelsen af egne Hjem og skabe Havebyer og Haveboliger til Afløsning af de Elendighedskaserner, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden skildrede. Men for at kunne skabe en virkelig Boligpolitik er det nødvendigt, at der gøres Forarbejder, at Ministeriet udrustes med Raadgivere paa dette Omraade, og at Rigsdagen stiller sig saa forstaaende overfor dette Spørgsmaal, at den erkender, at en grundig Drøftelse i samlet Form af sagkyndige er nødvendig. Og da jeg nu hørte de ærede Medlemmer fra Give og Thisted udtale sig med en saa oprigtig Følelse af Uhygge over de skildrede Tilstande og hørte deres sikre Overbevisning om, at saadant dog kun var et Storstadsproblem og ikke et Landproblem — og noget rigtigt er der deri; selv om Boligerne paa Landet ogsaa kan være fortvilede, er den særlige Art af Elendighed, som findes i Byerne, ikke til Stede paa Landet —; da de altsaa har et aabent Blik eller ved de Skildringer, vi har paahørt, har faaet et aabent Blik for Forholdenes Umulighed, haaber jeg ogsaa, de vil medvirke til at overvinde den Modstand hos deres ærede Partifæller i Landstinget, som hidtil har hindret Fortsættelsen af den Boligkommissions Arbejde, som for nogle Aarsiden paabegyndtes her med hele Rigsdagens Tilslutning, og for hvilket Programmet ikke blot var de øjeblikkelige Boligvanskeligheder, men ogsaa netop at skabe Grundlag for en virkelig offentlig Boligpolitik. Jeg haaber, at den Forhandling, som har været ført her i dette høje Ting, maa have givet Genlyd ovre i det andet Ting, saaledes at man der nu uopholdelig fremmer det Lovforslag om Boligkommissionens Fornyelse, som jeg har tilladt mig at fremsætte for Tinget.

Efter disse almindelige Bemærkninger